

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 2. oktober 2025
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Caroline Cicilie Holm
Sagsnr.: 2025-10513
Dok.: 3835629

Besvarelse af spørgsmål nr. 1471 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1471 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. september 2025. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Preben Bang Henriksen (V).

Peter Hummelgaard

/

Morten Holland Heide

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1471 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, om en forening, som er ansvarlig for hjerneskade af en ung person under en prøvetime, ikke kan gøres ansvarlig herfor? Eller om det efter gældende regler er muligt enten at tvangslukke foreningen, eller at den ansvarlige træner mister retten til at undervise både unge og voksne?”

Svar:

1. Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at der spørges til kampsportsforeningers strafferetlige ansvar for skader opstået i forbindelse med prøvetimer, herunder mulighederne for tvangslukning af foreningen og rettighedsfrakendelse af træneren.

2. Justitsministeriet kan generelt oplyse, at der i bekendtgørelse nr. 455 af 9. maj 2025 om visse offentlige kampe inden for kampsport er fastsat regler for afviklingen af offentlige kampe. Træning og prøvetimer i kampsportsforeninger er ikke omfattet af bekendtgørelsens anvendelsesområde.

Om det strafferetlige ansvar ved udøvelse af vold i forbindelse med sport henvises der til Justitsministeriets besvarelse af 20. maj 2025 af spørgsmål nr. 203 (Alm. del) fra Folketingets Kulturudvalg og af 4. september 2025 af spørgsmål nr. 232 (Alm. del) fra Folketingets Kulturudvalg.

Det fremgår bl.a. af de nævnte besvarelser, at sportsudøvere er underlagt de samme regler i straffeloven som alle andre. Lovligheden af en handling skal imidlertid vurderes i den kontekst, hvori den er foretaget, og en handling, der ellers ville udgøre et strafbart legemsangreb, kan være straffri, fordi handlingen er foretaget i forbindelse med sportsudøvelse. Om det er tilfældet, vil altid bero på en vurdering af de konkrete omstændigheder, herunder handlingens grovhed og dens forbindelse med sportsudøvelsen.

Det bemærkes desuden, at det følger af straffelovens § 23, stk. 1, 1. pkt., at den for en lovovertrædelse givne straffebestemmelse omfatter alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen.

Juridiske personer kan også ifalde strafansvar for straffelovsovertrædelser efter reglerne i lovens kapitel 5. Dette fremgår af § 306.

Justitsministeriet kan desuden oplyse, at det følger af straffelovens § 78, stk. 2, at den, der er dømt for et strafbart forhold, kan udelukkes fra at udøve virksomhed, som kræver særlig offentlig autorisation eller godkendelse, såfremt det udviste forhold begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet.

Efter straffelovens § 79, stk. 1, kan den, der udøver de i § 78, stk. 2, omhandlende virksomheder ved dom for strafbart forhold, frakendes retten til fortsat at udøve den pågældende virksomhed eller til at udøve den under visse former, såfremt det udviste forhold begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen. Det samme gælder, når særlige omstændigheder taler derfor, om udøvelse af anden virksomhed, det vil sige virksomhed, der ikke kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, jf. § 79, stk. 2, 1. pkt.

3. For så vidt angår opløsning af en forening kan Justitsministeriet oplyse, at det følger af grundlovens § 78, stk. 1, at borgerne har ret til uden forudgående tilladelse af danne foreninger i ethvert lovligt øjemed. Videre følger det af § 78, stk. 2, at foreninger, der virker ved eller søger at nå deres mål ved vold, anstiftelse af vold eller lignende strafbar påvirkning af anderledes tænkende, bliver at opløse ved dom. Efter § 78, stk. 3, kan ingen forening opløses ved en regeringsforanstaltning. Dog kan en forening foreløbig forbydes, men der skal da straks anlægges sag imod den til dens opløsning.

I sager om opløsning af foreninger efter grundlovens § 78 er det anklagemyndigheden, der skal løfte bevisbyrden.

En forening vil derfor kun kunne forbydes, hvis anklagemyndigheden udover enhver rimelig tvivl kan bevise, at der for det første er tale om en forening omfattet af grundlovens § 78, og for det andet at foreningen i givet fald har et ulovligt øjemed.